

Is Genezing in de Verzoening begrepen?¹

<http://www.wayoflife.org/fbns/ishealing01.htm>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling 1977. Vertaling, plaatjes en voetnoten door M.V.

INHOUD

Deel 1

Inleiding (ingekort¹)

Deel 2

De genezing van Golgotha is, eerst er vooral, geestelijke genezing
Het fysische aspect van de redding heeft betrekking op de opstanding

De genezingsbediening van Christus was uniek: om te bewijzen dat Hij de Messias was
De genezingsbediening van de apostelen was uniek: om de authenticiteit van hun werk te bevestigen
God genas niet altijd, ook niet in de eerste eeuw

Charismatic healers cannot heal themselves

Faith healers cannot heal others

William Branham

Aimee Semple McPherson

Smith Wigglesworth

Kathryn Kuhlman

A.A. Allen

Jack Coe

Charles Price

Oral Roberts

Kenneth Hagin, Sr.

Morris Cerullo

Foreign Healings

John Wimber

} hier niet opgenomen¹

Deel 3

De Bijbel en de geschiedenis tonen ons dat de tekengaven ophielden
Grote heiligen uit vroeger tijd waren dikwijls ziek

De Bijbel spreekt van twee soorten geloof: overwinnend en stand houdend

De Bijbel waarschuwt tegen valse wonderen in de laatste dagen

De genezingsbeweging heeft veel pijn veroorzaakt

I believe in miracles (hier niet opgenomen¹)

Deel 1

Inleiding

“En vele scharen zijn tot Hem gekomen, hebbende bij zich kreupelen, blinden, stommen, lammen, en vele anderen, en wierpen ze voor de voeten van Jezus; en Hij genas ze. Alzo dat de scharen zich verwonderden, ziende de stommen sprekende, de lammen gezond, de kreupelen wandelende, en de blinden ziende; en zij verheerlijkten de God Israëls” Matt 15:30-31

“En door de handen der apostelen geschieden vele tekenen en wonderen onder het volk; en zij waren allen eendrachtig in het voorhof van Sálomo. ... Alzo dat zij de zieken uitdroegen op de straten, en legden op bedden en beddekens, opdat, als Petrus kwam, ook maar de schaduw iemand van hen beschaduwden mocht. En ook de menigte uit de omliggende steden kwam gezamenlijk te Jeruzalem, brengende zieken, en die door onreine geesten gekweld waren; welke allen genezen werden” Hand 5:12,15-16.

¹ Lees het origineel (Engels) op: <http://www.wayoflife.org/fbns/ishealing01.htm>.

Een leer die velen in de charismatische beweging aantrekt is het idee dat fysieke genezing begrepen is in Christus' verzoening. Er wordt algemeen geleerd onder pinkster/charismatische predikers dat indien een persoon gered is, en in een goede verhouding met God leeft, hij nooit hoeft ziek te zijn. De genezing is gegarandeerd, om zo te zeggen, voor hen die geloof oefenen. Deze leer is nauw verbonden met de pinksterbeweging in de twintigste eeuw. De *Dictionary of Pentecostal and Charismatic Movements* zegt: "De vormende jaren van de klassieke pinksterkerken waren van 1907 tot 1932. Toen de beweging strijdlustig groeide en zich verspreidde, werd ook de leer en praktijk van goddelijke genezing verbreid, want **het was een van de belangrijkste doctrines van de beweging**" (benadrukking toegevoegd; p.370).

C. F. Parham

W. J. Seymour

De meeste pinkster-historici voeren de beweging terug tot de ervaring van "tongen spreken" bij studenten aan het CHARLES PARHAM Bethel Healing Home in Topeka, Kansas, in januari 1901. Parham geloofde dat genezing in de verzoening begrepen is. Een van Parham's discipelen, WILLIAM SEYMOUR, stichtte de Azusa Street Mission in Los Angeles, Californië, in 1906. Vanuit Seymour's Azusa Street en Parham's Apostolic Faith bewegingen, verspreidde pentacostalisme zich en kreeg het stuwkracht.

De *Dictionary of Pentecostal and Charismatic Movements* zegt dat alle pinksterdenominaties van vandaag - inbegrepen de Assemblies of God (1914), de Church of God (1907), en de International Church of the Foursquare Gospel (1923) - hun wortels vinden in de hiervoor genoemde bewegingen.

Van bij de aanvang af dus was de pinksterbeweging verwant met de leer dat fysieke genezing in de verzoening begrepen is.

Laat me op voorhand zeggen dat ik geloof in goddelijke genezing. Ik geloof in Jakobus 5:14-15:

"Is iemand krank onder u? Dat hij tot zich roepe de ouderlingen der gemeente, en dat zij over hem bidden, hem zalvende met olie in de Naam des Heeren. En het gebed des geloofs zal de zieke behouden, en de Heere zal hem oprichten, en zo hij zonden gedaan zal hebben, het zal hem vergeven worden"

Deze passage geeft een duidelijke instructie voor de zieken in de Kerkbedeling. Wij geloven daarin, en wij praktiseren dit, en wij hebben gezien dat God geneest in antwoord op gebed. Ik heb op deze manier genezing ervaren.

Maar merk op dat deze bijbelse instructies geen steun verlenen aan de gebedsgenezingsbeweging. De zieke christen wordt niet gezegd dat hij een speciale genezingssamenkomst moet bijwonen, of dat hij de diensten van een gebedsgenezer moet aanwenden, maar hij moet de oudsten van zijn eigen kerk erbij roepen. Bemerkt ook: het is de zieke persoon die het initiatief moet nemen om de kerkleiders erbij te halen, opdat zij voor hem zouden bidden. De nadruk ligt niet op de gebedsgenezer maar op de gebeden van nederige kerkoudsten.

Ik herhaal het: ik geloof in genezing, maar ik geloof niet in de charismatische gebeds/geloofs-genezing. Dat is niet gebaseerd op de Schrift. De Bijbel belooft geen genezing en perfecte gezondheid in onze huidige tijd. De Bijbel leert ons niet dat we genezingscampagnes moeten houden.

Bovendien, de Bijbel staat de vrouwen niet toe te prediken en autoriteit te voeren over een man, maar dat is wel precies wat er gebeurt in de pinkster/charismatische beweging, al meer dan een eeuw. Vrouwen zoals Phoebe Palmer, Carrie Judd Montgomery, Maria Woodworth-Etter, Aimee Semple McPherson, Maria Wing Robinson, en Kathryn Kuhlman, hebben een bijzonder grote rol gespeeld in die beweging. De Schrift verbiedt dit.

Ik geloof in goddelijke genezing. Maar ik geloof niet dat God altijd geneest, en ik geloof niet dat genezing in de verzoening begrepen is. Ik geloof ook dat de pinkster/charismatische beweging onnoemelijk veel letsel heeft toegebracht. Hierna de redenen waarom ik dit zeg:

Deel 2

De genezing van Golgotha is eerst en vooral geestelijke genezing

Jesaja 53:5 wordt dikwijls geciteerd als de bewijstekst voor het idee dat fysieke genezing begrepen is in de verzoening door Christus: “door Zijn striemen is ons genezing geworden”. De primaire betekenis van deze passage is evenwel dat wij van de zonde zijn genezen door de dood van Christus.

Dit is ook wat Petrus zegt: “Die Zelf onze zonden in Zijn lichaam gedragen heeft op het hout; opdat wij, aan de zonden afgestorven zijnde, voor de gerechtigheid leven zouden; door Wiens striemen gij genezen zijt” (1 Petrus 2:24).

De apostel Petrus past Jesaja 53:5 toe op het gered zijn van de zonde. De genezing waarvan sprake in Jesaja 53:5 is geestelijke genezing van de ziel van de zonde.

Het fysieke aspect van de redding heeft betrekking op de opstanding; het is een toekomstige hoop, niet een huidige realiteit

Er is een fysieke kant aan de redding. Er is fysieke gezondheid en een prachtig zorgenvrij leven beloofd aan het kind van God - maar dit is iets waar wij naar uitkijken door het geloof, niet iets wat wij reeds in deze wereld zouden bezitten. Dit is wat Romeinen 8:22-25 duidelijk leert:

“Want wij weten, dat de ganse schepping tesamen zucht, en tesamen [als] in barensnood is tot nu toe. 23 En niet alleen dit, maar ook wij zelf, die de eerstelingen des Geestes hebben, wij ook zelf, [zeg ik], zuchten in onszelf, **verwachtende** de aanneming tot kinderen, [namelijk] de verlossing van ons lichaam. 24 Want wij zijn in **hope** zalig geworden. De **hoop** nu, die gezien wordt, is geen **hoop**; want hetgeen iemand ziet, waarom zal hij het ook **hopen**? 25 Maar indien wij **hopen**, hetgeen wij niet zien, zo **verwachten** wij het met lijdzaamheid”

De apostel Paulus was een geestelijke gigant, maar hij zei van zijn toestand dat hij zuchtte in zichzelf, in de **verwachting** van de verlossing van zijn lichaam. Hij zei dat de verlossing van het lichaam een **hoop** is, niet een huidig bezit. In vers 10 van Romeinen 8 zegt Paulus dat het lichaam dood is vanwege de zonde. De christen heeft eeuwig leven; zijn zonden zijn vergeven; zijn naam is opgetekend in de hemel; hij is een kind van God. Maar de christen leeft in een lichaam dat onder de vloek van de dood ligt, en hij leeft in een wereld die zich nog steeds onder de Gods vloek bevindt over de zonde, “want wij weten, dat de ganse schepping tesamen zucht, en tesamen als in barensnood is tot nu toe” (vs. 22).

Alhoewel de christen een leven van overwinning en vruchtbaarheid kan hebben, door de kracht van de inwonende Heilige Geest, staat hij nog steeds onder de invloed van de lasten en pijnen van deze ondeugdelijke wereld. Hierin zijn begrepen: ziekte, depressie, verdriet, beproevingen, moeilijkheden, zweet, tranen, pijn, ouderdom, zwakheid en dood. Deze dingen zijn het lot van de christen, net zoals ze dat zijn voor de niet-christen. De bevrijding van de problemen van het vlees zal pas komen bij de “verlossing van het lichaam”, dat is de opstanding en tweede komst van Christus.

Het is bij de dood, of bij de opname, dat de christen de bevrijding van zijn lichaam zal ervaren en dat hij een perfecte fysieke genezing en volheid zal ontvangen die hij zo intens verlangt.

De genezingsbediening van Christus was uniek: om te bewijzen dat Hij de Messias was

In charismatische kringen is het een populaire lering dat Jezus genas als een voorbeeld, om door ons nagevolgd te worden. Jezus' genezingsbediening wordt voorgehouden als een voorbeeld van wat genezers vandaag doen. John Wimber, Charles en Francis Hunter, en een heleboel anderen, zeggen dat elke christen kan genezen en dat Jezus' genezingsbediening een voorbeeld is voor alle christenen.

John Wimber

Charles & Frances
Hunter

Dit idee gaat voorbij aan het feit dat Jezus genas als teken dat Hij de Messias was, de beloofde Redder, de Zoon van God. Jezus' genezingsbediening was niet een voorbeeld voor ons om na te volgen, maar het maakte deel uit van Zijn unieke geloofsbrieven als de Christus.

Dit is het wat de Bijbel voluit leert. Beschouw de volgende Schriftplaatsen:

“Jezus dan heeft nog wel vele andere tekenen in de tegenwoordigheid van Zijn discipelen gedaan, die niet zijn geschreven in dit boek; maar deze zijn geschreven, opdat gij gelooft, dat Jezus is de Christus, de Zoon Gods; en opdat gij, gelovende, het leven hebt in Zijn Naam” (Joh 20:30-31).

“Maar Ik heb een getuigenis meerder, dan dat van Johannes; want de werken, die Mij de Vader gegeven heeft, om die te volbrengen, die werken, die Ik doe, getuigen van Mij, dat de Vader Mij gezonden heeft” (Joh 5:36).

“Indien Ik niet doe de werken Mijns Vaders, zo gelooft Mij niet; maar indien Ik ze doe, en zo gij Mij niet gelooft, zo gelooft de werken; opdat gij moogt bekennen en geloven, dat de Vader in Mij is, en Ik in Hem” (Joh 10:37-38).

“Jezus antwoordde hun: Ik heb het u gezegd, en gij gelooft het niet. De werken, die Ik doe in de Naam Mijns Vaders, die getuigen van Mij” (Joh 10:25).

“Geloof Mij, dat Ik in de Vader ben en de Vader in Mij is; en indien niet, zo gelooft Mij om de werken zelf” (Joh 14:11).

“Indien Ik de werken onder hen niet had gedaan, die niemand anders gedaan heeft, zij hadden geen zonde; maar nu hebben zij ze gezien, en beiden Mij en Mijn Vader gehaat” (Joh 15:24).

Deze verzen laten geen twijfel bestaan over het doel van Jezus' wonderen. Zij werden niet gegeven als voorbeeld van wat elke christen kan en zou moeten kunnen doen, waar ze waren er om aan te tonen dat Hij de Heilige Zoon van God is. Dit verklaart het feit dat niemand vóór of sinds Christus ooit in staat was om de genezingen te verrichten die Hij deed. Hij genas elke vorm van ziekte, wierp elke demon uit, deed doden opstaan, en Hij deed deze wonderen herhaaldelijk, wanneer Hij dat maar wilde. Hij genas perfect. Hij faalde nooit in het genezen van hen die bij Hem gebracht werden. Niet één keer faalde Hij. Wie kan dat vandaag zeggen?

Het is waar dat ook de apostelen bepaalde wonderen deden, zoals opgetekend staat in het boek Handelingen, maar ook hun wonderen werden uitgevoerd voor een bijzonder, uniek doel, zoals we onder de volgende hoofding zullen zien.

Sommigen wijzen naar een verklaring van Christus, als 'bewijs' dat christenen dezelfde wonderen moeten doen als Hij deed:

“Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Die in Mij gelooft, de werken, die Ik doe, zal hij ook doen, en zal meerder doen, dan deze; want Ik ga heen tot Mijn Vader” (Joh 14:12).

Wat betekent dit vers? Vandaag zeggen sommigen dat dit betekent dat die grotere werken zullen uitgevoerd worden in de tijd voor Christus' wederkomst, door de tekenen- en wonderenbeweging.

Het is echter een feit dat sinds de tijd van de apostelen, christenen niet in staat zijn geweest om grote wonderen te verrichten. Het is een historisch feit dat de tekengaven ophielden met het heengaan van de apostelen. Dat is een vaststaand feit! De enige 'tekenwonderen' in de kerkgeschiedenis, sinds die dagen, zijn die van valse groepen en enkelingen die betrokken waren in vreemde en on-schriftuurlijke leringen. Onder het getrouwe volk van God verdwenen de tekengaven in de eeuwen na de apostelen. In plaats daarvan heeft Gods volk zich verheugd in Gods kracht om heilig te leven, in de aanblik van een goddeloze generatie, om vervolgingen te verduren en het Evangelie te prediken. Dàt zijn de feiten. Gods volk bleef wel wonderen ervaren, maar niet de tekengaven.

Dan komt na vele eeuwen de pinkster/charismatische beweging op en beweert ze dat God vandaag tekengaven geeft, maar dat is beslist niet zo. Er zijn geen echte tekengaven onder de charismaten te vinden. Zij die beweren genezers te zijn, kunnen niet genezen. Zij die beweren dat ze profeten zijn, kunnen niet foutloos profeteren. Zij maken allerlei soorten in verlegenheid brengende vergissingen, en daarbij identificeren zij zich als valse profeten. Zij die beweren apostelen te zijn, kunnen niet de tekenen van een apostel uitvoeren waarvan Paulus sprak:

“De merktekenen van een apostel zijn onder u betoond in alle lijdzaamheid, met tekenen, en wonderen, en krachten” (2 Kor 12:12).

Met andere woorden: zij moeten hun bewering staven en dat kunnen zij niet.

Wat dan te zeggen over Joh 14:12? Ik geloof dat de belofte van Jezus Christus in Joh 14:12 werd vervuld in de bediening van de apostelen, zoals het is opgetekend in het boek Handelingen. Sinds die dagen waren er geen perioden meer in de kerkgeschiedenis met zulke ware, eerlijke tekenwonderen, die van dezelfde natuur waren als die van Christus en de apostelen. Dat, beste vrienden, is een feit. Zij die dit ontkennen gaan recht tegen de Schrift in, en tegen de kerkgeschiedenis en de huidige realiteit.

Reinhard Bonnke

Oral Roberts

De ‘Happy Hunters’ kunnen niet genezen zoals Christus en de apostelen deden. John Wimber kan niet genezen zoals Christus en de apostelen. Reinhold Bonnke kan niet genezen zoals Christus en de apostelen. Oral Roberts kan niet genezen zoals Christus en de apostelen. Niemand kan genezen zoals Christus en de apostelen konden! Zij die beweren dat zij het wèl kunnen, die zijn bedrogen of zijn boosaardig!

In het begrijpen van goddelijke genezing is het cruciaal dat we weten dat Christus’ wonderen de bedoeling hadden om Zijn Messiaanse aanspraken te ondersteunen. Dit is niet langer noodzakelijk en dit type van wonderen is dan ook verdwenen.

De genezingsbediening van de apostelen was uniek: om de authenticiteit van hun werk te bevestigen

Wij hebben er al over gesproken, maar om er zeker van te zijn dat we het hele gebied bestrijken zullen we eens zien wat de Schrift zegt over de wonderen van de apostelen.

“De merktekenen van een apostel zijn onder u betoond in alle lijdzaamheid, met tekenen, en wonderen, en krachten” (2 Kor 12:12).

“En Hij stelde er twaalf, opdat zij met Hem zouden zijn, en opdat Hij hen zou uitzenden om te prediken; En om macht te hebben, de ziekten te genezen, en de duivelen uit te werpen” (Mark 3:14-15).

“En een vreze kwam over alle ziel; en vele wonderen en tekenen geschiedden door de apostelen” (Hand 2:43).

“En de apostelen gaven met grote kracht getuigenis van de opstanding² van de Heere Jezus; en er was grote genade over hen allen” (Hand 4:33).

“En door de handen der apostelen geschiedden vele tekenen en wonderen onder het volk ... Alzo dat zij de zieken uitdroegen op de straten, en legden op bedden en beddekens, opdat, als Petrus kwam, ook maar de schaduw iemand van hen beschaduwden mocht” (Hd 5:12, 15).

² Een apostel is iemand die getuige is geweest van Jezus’ opstanding. Zo ook Paulus: “Ben ik niet een apostel? Ben ik niet vrij? Heb ik niet Jezus Christus, onze Heere, gezien?” (1 Kor 9:1). Wilden de apostelen bewijzen dat zij echte apostelen waren en dat Jezus was opgestaan, dan konden zij dat bevestigen met de tekengaven die hun verleend waren.

“Alzo dat ook van zijn lichaam op de zieken gedragen werden de zweetdoeken of gordeldoeken, en dat de zieken van hen weken, en de boze geesten van hen uitvoeren” (Hand 19:12).

Merk hier op dat de wonderen van de apostelen bijzonder waren, en dat ze het doel hadden zich te tekenen als apostelen van Christus. Zij hadden wonderen-werkende macht om de authenticiteit van hun unieke bediening te bevestigen. Dat is het wat de Schrift zegt. Niet alle christenen waren in staat om de tekenwonderen van de apostelen te verrichten. De enige uitzonderingen waren enkele mensen bij wie de apostelen hun de handen oplegden. Er was geen algemene ervaring van wonderwerken in de eerste kerken. Indien dat wel het geval zou geweest zijn, had Paulus niet kunnen wijzen op zijn gave van wonderwerking als een bijzonder teken. Zijn gave zou niets bijzonders geweest zijn als allen zulke wonderen konden doen. Maar niet allen konden dat. Als ieder christen wonderen had kunnen doen, hoefden zij niet Petrus erbij te halen om Dorkas uit de doden te wekken (Hand 9:36-42). Het wonder van Petrus die dag was een “teken van een apostel”.

Het is nooit Gods wil geweest voor alle christenen dat zij zouden rondgaan om tekenwonderen te verrichten en iedereen zouden genezen. Dat is nooit het geval geweest, en dat zal nooit het geval zijn in deze tijd. Laat u niet bedriegen. Richt u nooit op dingen die God NIET heeft beloofd zodat u zich daarmee blootstelt aan het bedrog van de duivel.

Jezus waarschuwde dat een boos geslacht een teken zoekt (Luk 11:29). Laten wij niet geïdentificeerd worden met het boze. Laten wij ons uitstrekken naar de nederige dingen die God HEEFT beloofd en die Hij voor en door ons wil doen, tot de heerlijkheid van Christus. Streef ernaar heilig en edel te leven. Streef ernaar het Evangelie te prediken dat levens redt en levens verandert tot eer van God. Verlang en kijk uit naar de wederkomst van Christus. Wees gehoorzame en vruchtbare christenen.

God genas niet altijd, ook niet in de eerste eeuw

Als fysieke genezing moet aanzien worden als het erfgoed van de heiligen, in dit leven, dan zouden we dat in het nieuwtestamentische verslag van de vroege kerken moeten terugvinden. Het probleem echter is dat het Nieuwe Testament gevallen toont waarbij God christenen niet van hun ziekten genas.

1) Het geval Timotheüs

“Drink niet langer water [alleen], maar gebruik een weinig wijn, om uw maag en uw menigvuldige zwakheden” (1 Tim 5:23).

1 Tim 5:23 zegt ons dat Timotheüs frequent ziek was, en dat de apostel Paulus hem aanraadde een beetje wijn te drinken voor zijn maag en zijn vele zwakheden. God genas Timotheüs niet op bovennatuurlijke wijze of permanent van zijn kwalen.

2) Het geval Trófimius

“Erástus is te Korinthe gebleven; en Trófimius heb ik te Miléte krank gelaten” (2 Tim 4:20).

Hier lezen we van een andere medewerker van Paulus, Trófimius. Hij werd ziek achtergelaten in Miléte. Hij werd niet bovennatuurlijk genezen alhoewel er een apostel, Paulus, bij hem was.

3) Het geval Paulus

“En opdat ik mij door de uitnemendheid der openbaringen niet zou verheffen, zo is mij gegeven een scherpe doorn in het vlees, namelijk een engel des satans, dat hij mij met vuisten slaan zou, opdat ik mij niet zou verheffen. 8 Hierover heb ik de Heere driemaal gebeden, opdat hij van mij zou wijken. 9 En Hij heeft tot mij gezegd: Mijn genade is u genoeg; want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht. Zo zal ik dan veel liever roemen in mijn zwakheden, opdat de kracht van Christus in mij wone. 10 Daarom heb ik een welbehagen in zwakheden, in smaadheden, in noden, in vervolgingen, in benauwdheden, om Christus' wil; want als ik zwak ben, dan ben ik machtig” (2 Kor 12:7-10).

Hier lezen we van een situatie waarbij de apostel Paulus gekweld werd door een soort van kwaal. Drie keer vroeg hij God om dit probleem weg te nemen, maar de Bijbel zegt dat God dat weigerde

te doen. Hem werd gezegd dat God hem deze kwaal bestemde voor zijn geestelijk welzijn. Dit geleerd hebbende, boog Paulus zich voor Gods wil en zei in wijsheid:

“Daarom heb ik een welbehagen in zwakheden, in smaadheden, in noden, in vervolgingen, in benauwdheden, om Christus’ wil; want als ik zwak ben, dan ben ik machtig” (2 Kor 12:10)

Dit is een perfect voorbeeld voor christenen vandaag. Wij mogen bidden voor genezing en de bevrijding uit beproevingen, maar als God niet geneest, moeten we ons nederig buigen voor Zijn wil en die ziekte of beproeving aanvaarden als iets uit de hand van God. Dat is geen gebrek aan geloof, het is gehoorzaamheid aan Gods soevereiniteit.

Deel 3

De Bijbel en de geschiedenis leren ons dat de tekengaven ophielden

Het volgende komt uit een excellente preek over genezing door Paul Locke:

“Het is erg interessant om naar enkele Griekse woorden te kijken die in de Bijbel worden gebruikt, en hun veelvuldigheid. Er is een wet in de Bijbel, een wet van verschijning. Wanneer u een woord telkens weer ziet verschijnen, dan weet u dat dit u iets wil leren. Wanneer het niet verschijnt dan weet u ook wat u daaruit leert. Omdat Jezus zei: ‘indien het niet zo zou zijn, zou Ik het u gezegd hebben’.

“Laat mij u enkele woorden geven, en hun frequentie van voorkomen. Het woord ‘teken’ is in het Grieks ‘semeion’. Het wordt 61 keer gebruikt in de Evangelien en Handelingen. Herinner u, de vier Evangelien zijn primair geschreven voor de wetsbedeling en de voorstelling van de Koning, de Messias. Het boek Handelingen is de overgangperiode, maar die overgangperiode is meestal gewijd aan de prediking van het Evangelie aan de Joodse natie. En tekenen waren nog steeds evident, maar ze namen in die periode af. Nu, het woord ‘teken’ wordt 61 keer gebruikt in de Evangelien en Handelingen, en slechts 16 keer in de rest van het Nieuwe Testament.

“Het woord ‘genezen’ - ‘therapeuo’ - wordt 45 gebruikt in de Evangelien en Handelingen, en slechts 3 keer in de rest van het Nieuwe Testament, en 2 van die 3 keer in verband met de Antichrist in het boek Openbaring; het woord wordt dan eigenlijk maar 1 keer gebruikt. Maar waarom wordt ‘genezen’ 45 keer gebruikt in de Evangelien en Handelingen, en daarna slechts 1 keer - voor zover het betrekking heeft op gelovigen dus slechts 1 keer in de rest van de Bijbel?

“Het woord ‘genezen’ - ‘iaomai’ - wordt 25 keer gebruikt in de Evangelien en Handelingen, en slechts 3 keer in de rest van het Nieuwe Testament.

“Het woord ‘wonder’ - ‘teras’ - wordt 16 keer gebruikt, overal voor de speciale tekenen van Christus en Zijn apostelen, en slechts 1 keer in de rest van het Nieuwe Testament waar het gebruikt wordt voor de tekenen van de valse profeet.

“Het is interessant te weten hoe het woord ‘mirakel’ wordt gebruikt, of overgebruikt, door deze mensen vandaag. Zij spreken voortdurend over mirakels. Mirakel dit, mirakel dat. Weet u dat het Griekse woord voor ‘mirakel’ nergens in de Bijbel voorkomt? Niet één keer. Het Griekse woord voor mirakel is ‘thoma’. Het wordt nergens in de Bijbel gebruikt. Maar het Griekse woord ‘dunamis’, het woord voor krachten of werken, dat in [Engelse] Bijbels³ vertaald wordt door ‘mirakel’, wordt in de Bijbel op 16 verschillende manieren vertaald in de Bijbel.

“Nu, wat betekent het woord ‘mirakel’ dan in de [Engelse] Bijbel? Wanneer het gaat over de tekenen van de apostelen, of de “mirakels” van de apostelen, betekent het ‘speciale krachten’. Het woord ‘mirakel’ wordt in de grondtekst niet gebruikt omdat het in de betreffende verzen niet past. En het woord ‘mirakel’ betekent eigenlijk iets dat gedaan wordt wat uitgaat boven de gekende fysieke wetten.⁴

³ In de Statenvertaling komt nergens het woord ‘mirakel’ (en afgeleiden) voor. Daar vertaalt men terecht met ‘kracht(en)’, ‘werk(en)’. Vergelijk b.v. in Markus 9:39 “dunamis” (TR) met “kracht” (SV) en “miracle” (KJV).

⁴ Daar ligt de klemtoon niet op in die verzen.

“De gave van genezingen hield op, zo weten we. We hebben het schriftuurlijke bewijs. Net zoals de gave van het spreken in talen, de gave van genezingen, de gave van kennis ... al de speciale gaven die gegeven waren voor de overgangperiode, toen de apostelen nog predikten tot de Joodse natie en hen tekenen toonden om hen tot geloof te krijgen - al deze bijzondere wondergaven hielden op. Hoe weten wij dat?

“Wel, Epafroditus was ziek⁵ en Paulus schreef aan de Filippenzen dat Epafroditus ziek was, de dood nabij, maar God had zich over hem ontfermd en werd beter. Paulus zei niet: “Ik genas hem; ik had de gave van genezing”.

“En Paulus’ wonderen waren niet zo maar iets kleins. Als u Hand 19 opneemt zult u zien hoe groots die mirakels, of genezende krachten, van Paulus waren. Hand 19:11-12: “En God deed ongewone krachten door de handen van Paulus; also dat ook van zijn lichaam op de zieken gedragen werden de zweetdoeken of gordeldoeken, en dat de zieken van hen weken, en de boze geesten van hen uitvoeren”. Hier staat niet dan zij geloof moesten hebben. Hier staat zelfs niet dat Paulus er altijd bij was. Maar doeken van zijn lichaam werden gebruikt zodat de mensen die ze aanraakten genezen werden. Nu dat is een speciale kracht, een bijzonder wonder.

“Waarom genas Paulus Epafroditus niet?

“Trófimus was een andere van de meest getrouwe vrienden van Paulus, en een man Gods. En Paulus schreef in 2 Tim 4:20: “Trófimus heb ik te Miléte krank gelaten”. Waarom had een man met de bekwaamheid van Paulus hem niet tenminste een doek van zijn lichaam gelaten om hem te genezen? Paulus had niet meer die speciale kracht. Hij was die kracht kwijt.

“Hoor wat hij zegt over Timotheüs: “Drink niet langer water [alleen], maar gebruik een weinig wijn, om uw maag en uw menigvuldige zwakheden” (1 Tim 5:23). Het Griekse woord dat hier met ‘zwakheden’ is vertaald is ‘astheneias’. Waarom genas Paulus hem niet van zijn maagproblemen? Dit waren allemaal mannen die belangrijk waren in de bediening van Paulus’ latere jaren. Maar u ziet, Paulus gaf aan niemand enige belofte voor genezing, omdat Paulus zelf een ziek man was. Hij had de ‘doorn in het vlees’; hij had een fysieke kwaal die hij een zwakheid⁶ en ziekte noemde.

“En het is interessant te bemerken dat in de Bijbel van Oral Roberts, de ‘Abundant Life version of the Bible’, vertaald door George Lambsda, men niet rond het feit kon dat het daar over een ziekte gaat, maar dat men liever over een ‘fysieke zwakheid’ van Paulus spreekt. Wel wat is fysieke zwakheid anders dan ziekte? Zij kunnen het niet op een andere manier vertalen.

“En verder in de geschiedenis van de Kerk, na die tijd van de apostelen - en we hebben al de geschriften van de Kerk om dat te getuigen - waren er geen gaven van genezing meer. Nu heeft God altijd wel mensen genezen, maar op een andere basis dan de wonderlijke manier van genezen die we vinden bij Christus en Zijn apostelen.

“In de geschiedenis van de Kerk was er nooit iets dat lijkt op de wonderen die Christus uitvoerde. Zelfs wanneer Jezus op een plaats kwam waar er ongelof was, genas Hij toch iedereen die Hij aanraakte. “Hij genas ze allen”⁷. Van al degenen die tot Hem kwamen werd niet slechts een gedeelte genezen, maar iedereen.

“Nu, waarom hielden de wonderlijke genezingen op? Er is slechts één ding dat wij kunnen gebruiken als een verklaring. Dat is dat het Gods wil is dat wij door geloof moeten leven. Jezus’ woorden aan Thomas bewijzen dat. “Jezus zeide tot hem: Omdat gij Mij gezien hebt, Thomas,

⁵ Filipp 2:25-27: “Maar ik heb nodig geacht tot u te zenden Epafroditus, mijn broeder, en medearbeider en medestrijder, en uw afgezondene, en bedienaar van mijn nooddrift; 26 Omdat hij zeer begerig was naar u allen, en zeer beangst was, omdat gij gehoord hadt, dat hij ziek was. En hij is ook ziek geweest tot nabij de dood; maar God heeft Zich over hem ontfermd; en niet alleen over hem, maar ook over mij, opdat ik niet droefheid op droefheid zou hebben”.

⁶ Gr. *astheneia*: zwakheid, krachteloosheid; zwakte, ziekte (Prisma G/N). Vgl. *astheneó*: krachteloos, ziek zijn (Prisma G/N).

⁷ Matt 12:15; Luk 6:19; aan het meer van Galiléa.

zo hebt gij geloofd; zalig [zijn zij], die niet zullen gezien hebben, en [nochtans] zullen geloofd hebben”.⁸

“De Heer waarschuwde ons voor valse leraren die zouden komen om winst te maken, en dat zij vijanden zijn van het kruis. Wat zij in wezen willen is het brengen van aardse dingen in de gedachten van de mensen, en het opgaan in de wereld. En wat te zeggen over de claims van die personen? Iemand zei eens: wel, ontkent u dat deze mensen iemand genezen hebben?

“Ziet u, ik sta in een positie waarin ik iemands woord niet zomaar als feit kan aannemen, omdat God me zei dat niet te doen. Ik kan gewoon afstand nemen en zeggen: Ik weet het niet. Omdat Hij me niet zei dat ik mijn tijd zou moeten verspillen aan het natrekken van de claims van al deze verschillende mensen. God zei me geen vertrouwen te stellen in de mens. In feite: “Vervloekt is de man, die op een mens vertrouwt”⁹. Hij zei me te geloven in het Woord van God, en dat Woord te onderwijzen, te verkondigen en er dingen mee te weerleggen en te verbeteren¹⁰. Hij zei niet dat ik het woord van enig mens moest aannemen.

“Iemand zegt: gelooft u niet dat onder hen sommige mensen genezen werden? Beslist wel. Maar satanisten, en spiritualisten, en moslims - al deze mensen hebben even grote genezingen geclaimd. In het leger werkte ik aan psychosomatische fenomenen, en ik zag de kracht van psychosomatische genezingen. Soms kan zelfs een woord van bemoediging iemand herstellen. Maar dat brengt geen verloren arm of been terug. Het wekt de doden niet op, en dat deden Jezus en de discipelen. De Bijbel zegt dat wanneer mensen het Woord niet aannemen, zij zich daarvoor plaatsen in een positie waar God hen toestaat in een leugen te geloven. 2 Thess 2:11 zegt: “En daarom zal God hun zenden een kracht der dwaling, dat zij de leugen zouden geloven”.¹¹

“Dus moet ik zeggen dat ik niet in de mens geloof. Ik geloof in God, en ik geloof in Zijn Woord”

(Paul Locke, “What the Bible Teaches about Healing”).

Grote heiligen uit vroeger tijd waren dikwijls ziek

Opnieuw een citaat uit “What the Bible Teaches about Healing” van Paul Locke:

“De Bijbel kwam tot ons via de handen van zieke mensen, van mensen in ontberingen. En ik wens u iets te lezen dat ik nooit eerder las, maar ik denk dat het erg significant is. Het kwam pas recent aan het licht, en gaat over het leven van William Tyndale. En William Tyndale had meer van doen met onze Engelse vertaling van de Schrift dan enig andere man. Hij schreef een brief aan iemand met gezag, en zei:

‘Ik geloof, edelachtbare, dat u zich niet bewust bent van mijn toestand. Waarvoor ik uwe hoogheid wil smeken, en dat door de Heer Jezus, dat indien ik hier gedurende de winter moet verblijven u aan de commissaris zou willen vragen zo goed te zijn om mij iets te zenden van mijn goederen, zoals een warmere muts, want ik lijdt erg door de verkoudheid in mijn hoofd en ik wordt geteisterd door een chronische ontsteking, die erg is toegenomen in deze cel. Ook een warmere mantel, want deze die ik nu heb is erg dun. Een stuk doek ook, om mijn benen te bedekken. Mijn overjas is versleten. Ook mijn hemden zijn versleten. Hij heeft een wollen hemd, indien hij zo goed wil zijn het mij te zenden. Ik heb bij hem ook kousen van een dikkere stof liggen om overaan te trekken. Hij heeft warmere nachtmutsen. En ik vraag dat het mij toegestaan zou zijn om ’s avonds een lamp te hebben. Het is inderdaad moeilijk om alleen te zitten in

⁸ Joh 20:29. De volwassen Kerk zou, zoals Paulus leerde, leven *uit* en *tot* geloof, zonder tekenen, zoals ook eerder al Habakuk zei (Rom 1:17 en Hab 2:4). Bij een zuiver leven door geloof, past geen aanschouwen meer (2 Kor 5:7).

⁹ Jer 17:5: “Zo zegt de HEERE: Vervloekt is de man, die op een mens vertrouwt, en vlees [tot] zijn arm stelt, en wiens hart van de HEERE afwijkt!”

¹⁰ 2Tim 3:16-17: “Al de Schrift is van God ingegeven, en is nuttig tot lering, tot weerlegging, tot verbetering, tot onderwijzing, die in de rechtvaardigheid is; opdat de mens Gods volmaakt zij, tot alle goed werk volmaakt toegerust”.

¹¹ Zie dit principe ook in Rom 1:28-31: “En gelijk het hun niet goed gedacht heeft God in erkentenis te houden, zo heeft God hen **overgegeven in een verkeerd denken** ...”.

het donker. Maar het meest van alles smeed ik uw welwillendheid om aan de commissaris te vragen dat hij zo goed wil zijn om mij toe te staan een Hebreeuwse Bijbel, Hebreeuws grammaticum en Hebreeuws woordenboek te hebben, zodat ik de tijd kan doorbrengen met deze studie. ... Maar indien een andere beslissing aangaande mij wordt genomen om uitgewerkt te worden vóór de winter, ben ik geduldig. De wil van God verdragend tot heerlijkheid en de genade van mijn Heer Jezus Christus, wiens Geest, naar in bid, zich tot uw hart moge richten. Getekend William Tyndale’.

“Nu, hier is een man waarbij God toestond dat hij leed in de gevangenis. Maar ook een man die de Bijbel vertaalt. Wat is belangrijker dan dat? Welke belangrijkere bediening, van alle eeuwen, is het vertalen geweest van de Bijbel in het Engels en andere talen? Waarom wilde God deze man niet genezen? Is deze man groot in Gods plan? Dat is hij beslist. Die mannen van vandaag die over genezingen spreken, die zeggen dat genezing het belangrijkste is in het christelijke leven - genezing en welvaart - zijn die mannen groter dan William Tyndale? Ik denk het niet.

“Bijna elke lofzang die wij in onze zangbundels hebben, kwam tot ons uit de handen van zieke mensen. Charlotte Elliot was heel haar leven ziek. Fanny Crosby was blind vanaf haar geboorte; 95 jaar blind. Zij schreef “Saved by Grace” en “Safe in the Arms of Jesus”. William Bradbury, schreef “He Leadeth Me”; August Toplady, schreef “Rock of Ages”; Philipp Doddridge, schreef “Oh Happy Day”; Sarah Flower Adams, schreef “Nearer My God to Thee” - allen hadden hun leven lang tuberculose en stierven er aan. Isaac Watts, schreef “When I Survey the Wondrous Cross”, en “Marching to Zion”, en “Joy to the World”, maar leedt zijn hele leven aan een acute pijn. Hij had een broos lichaam.

“John Knox was heel zijn leven ziek.

“John Bunyan was ziek wegens ziekten die hij opliep in de gevangenis.

“Joseph Scribner, die “What a Friend We Have in Jesus” schreef had heel zijn leven ziekte en tragedie.

“Rev. Frank Graff, die “Does Jesus Care” schreef, was meestal ziek in zijn leven.

“Eleanor Whitney heeft gezegd: “Christenen zijn als theezakjes. Je weet niet wie of wat ze zijn totdat ze in heet water gelegd worden”. En ik geloof dit. Ik geloof dat God ons op de proef stelt om te zien waaruit wij gemaakt zijn. En geloof me, ik geloof niet dat het leven van een christen noodzakelijk door de Heer bestemd is voor een leven van gemak, en een leven van gezondheid en welvaart.

“Robert Murray McCheyne en David Brainard waren twee mannen die bekend stonden als de heiligste mensen van hun tijd. Beiden stierven aan longproblemen op een leeftijd van 30 jaar.

“Zijn die mensen van vandaag geestelijker dan deze waarover we hier spraken? Indien genezing in de verzoening is begrepen, en indien het Gods wil is voor ons dat we gezond zijn, en voorspoedig, waarom waren deze mensen niet gezond en voorspoedig?”

(Paul Locke, “What the Bible Teaches about Healing”).

De Bijbel spreekt van twee soorten geloof: overwinnend en verdragend

“En wat zal ik nog [meer] zeggen? Want de tijd zal mij ontbreken, zou ik verhalen van Gideon, en Barak, en Samson, en Jetha, en David, en Samuël, en de profeten; 33 Die door het geloof koninkrijken hebben overwonnen, gerechtigheid geoefend, de beloftenissen verkregen, de muilen der leeuwen toegestopt; 34 De kracht van het vuur hebben uitgeblust, de scherpte van het zwaard zijn ontvloten, uit zwakheid krachten hebben gekregen, in de krijg sterk geworden zijn, heerlegers der vreemden op de vlucht hebben gebracht; 35 De vrouwen hebben hun doden uit de opstanding [weder]gekregen; en anderen zijn uitgerekte geworden, de [aangeboden] verlossing niet aannemende, opdat zij een betere opstanding verkrijgen zouden. 36 **En anderen** hebben bespottingen en geselen geproefd, en ook banden en gevangenis; 37 Zijn gestenigd geworden, in stukken gezaagd, verzocht, door het zwaard ter dood gebracht; hebben gewandeld in schaapsvellen [en] in geitenvellen; verlaten, verdrukt, kwalijk gehandeld zijnde” (Hebr 11:32-37).

Charismatische leiders spreken veel over geloof. “Indien u geloof hebt zal God u genezen; u moet enkel geloven”. Maar deze leer negeert het feit dat geloof niet altijd geneest.

Er worden twee soorten van geloof vermeld in deze passage in Hebreeën: overwinnend en verdragend. Sommige helden uit de Bijbel overwonnen ziekten en moeilijkheden door geloof, maar anderen, wier geloof even echt was, werden niet bevrijd van hun problemen. Maar allen hebben een gelijke plaats in Gods verslag van geloofshelden.

Wij willen allemaal een overwinnend geloof, maar het is gewoon niet altijd Gods wil om bevrijding te schenken. Dikwijls stelt geloof ons in staat om een ziekte of probleem te dragen, tot eer van God.

Gods Woord garandeert daarom geen fysieke genezing aan christenen. Soms geneest Hij; soms doet Hij dat niet. Dit is het heldere voorbeeld van het Nieuwe Testament en het is de eerlijke ervaring van godvruchtige christenen uit elke eeuw. God heeft soms een doel met onze ziekten, en zolang wij in dit lichaam zullen zijn, zullen wij onderhevig zijn aan zwakheden, ziekten, kwalen, ouderdom en dood.

De leer die zegt dat God altijd geneest, als we bidden in waar geloof, heeft gezorgd voor veel verwarring, want het is een wrede dwaling. Velen hebben dit valse idee geloofd en werden ontgoocheld en verward toen God niet genas. Het is cruciaal precies te begrijpen wat God belooft en wat Hij niet belooft over geloof en genezing. Wij moeten het Woord van God recht snijden.¹²

De Bijbel waarschuwt tegen valse wonderen in de laatste dagen

Volgens vele pinkster/charismatische leraren, is de moderne tekengaven-beweging een vervulling van de profetie. Zij leren dat er een herleving van de tekengaven werd geprofeteerd, vóór de komst van Christus.

Niet enkel is dit niet waar; het is precies tegenovergesteld aan wat de Bijbel eigenlijk leert over de laatste uren van deze bedeling. De Schrift voorspelt geen herleving van wonderlijke tekengaven in de kerken. Precies het tegenovergestelde. De Schrift profeteert van een als zuurdeeg rijzende afvalligheid, die zou groeien in het hart van het Christendom tot het geheel doorzuurd is (Matt 13:33). Het mysterie van de zonde zal toenemen in de loop van de kerkgeschiedenis, tot aan de finale openbaring van de grote Hoer uit het 17de hoofdstuk van Openbaring. 2 Tim 3:13 waarschuwt: “Doch de boze mensen en bedriegers zullen tot erger voortgaan, verleidende en wordende verleid”. Dit is een profetie over toenemende afvalligheid, niet van opwekking!

De tekenen en wonderen waarvan gezegd wordt dat ze voor de laatste uren bestemd zijn, zijn bedrieglijke tekenen. Beschouw enkele Schriftplaatsen:

“Want er zullen valse christussen en valse profeten opstaan, en zullen **grote tekenen en wonderheden** doen, also dat zij (indien het mogelijk ware) ook de uitverkorenen zouden **verleiden**” (Matt. 24:24).

“Want de verborgenheid der ongerechtigheid wordt reeds gewerkt; alleen, Die hem nu weerhoudt, [Die zal hem weerhouden], totdat hij uit het midden zal [weggedaan] worden. En alsdan zal de ongerechtige geopenbaard worden, die de Heere verdelgen zal door de Geest Zijnsmonds, en te niet maken door de verschijning Zijner toekomst; [Hem, zeg ik,] wiens toekomst is naar de werking des satans, **in alle kracht, en tekenen, en wonderen der leugen**” (2 Thess. 2:7-9).

“En het doet **grote tekenen**, zodat het ook vuur uit de hemel doet afkomen op de aarde, voor de mensen. En verleidt degenen, die op de aarde wonen, **door de tekenen**, die er aan te doen gegeven zijn in de tegenwoordigheid van het beest; zeggende tot degenen, die op de aarde wonen, dat zij voor het beest, dat de wond van het zwaard had, en [weer] leefde, een beeld zouden maken” Rev. 13:13-14

¹² 2 Tim 2:15: “Benaarstig u, om uzelf Gode beproefd voor te stellen, een arbeider, die niet beschaamd wordt, die het Woord der waarheid recht snijdt”.

In het licht van deze waarschuwingen is het cruciaal dat de christen behoedzaam is voor alle tekenen en wonderen in deze laatste uren. De tekenen- en wonderenbeweging, die geprofeteerd is voor de tijd die Christus' wederkomst voorafgaat, is er een van demonische misleiding.

De genezingsbeweging heeft veel pijn veroorzaakt

Niet alleen staat de genezingsbeweging haaks op de Bijbelse leer, ze veroorzaakt ook veel pijn. Beschouw volgende verklaring van een Britse dokter in de geneeskunde:

“Los van de schade die de miraculeuze genezingsbeweging aan het geloof toebrengt, is ze een wrede leer omdat ze beweert dat iedereen kan genezen wanneer ze voldoende geloof hebben. Het vergroot de pijn van velen die ziek zijn. In Horsforth, aan de rand van Leeds, leidde Don Double een genezingskruistocht. Mr. Double geneest verschillende kwalen, op verschillende avonden. En zo gebeurde op een avond dat hij de doven genas, en een vriend van mij die doof is aan één oor, dacht hij het erop moest wagen om genezen te worden. Hem werden de handen opgelegd en er werd gezegd dat hij genezen was. Maar hij zei: ‘ik ben niet genezen’. De genezer zei: ‘ja, u bent genezen’. Mijn vriend hield vol: ‘Nee, niet’ waarop hij het antwoord kreeg: ‘wel, dan moet het zijn dat u niet genoeg geloof hebt’. Na een korte woordenwisseling daalde de genezer af naar de rij met dove mensen. Toen de genezingsactiviteiten voorbij waren wendde mijn vriend zich tot de vrouw naast hem en zei: ‘Wat deed het voor u?’ en zij antwoordde met de handen geschelpt om haar oren: ‘Wat zei u?’ ...

“Het is nodig te zeggen dat deze leer van miraculeuze genezingen niet enkel schade veroorzaakt, ze is dikwijls rampzalig. Ik denk aan een arts algemene geneeskunde die een grote vriendin van me was, een fijne christelijke vrouw die vele mensen tot Christus heeft geleid, maar zij leed aan een ernstige depressie. Gelukkig kon haar depressie onder controle gehouden worden met medicatie. Haar counselingsbediening waardeerde ik zo hoog dat ik graag mijn depressieve patiënten naar haar wilde sturen voor hulp. Spijtig genoeg belandde ze in een groep die de wonderlijke genezingen leerde, en ze werd gezegd genezen te zijn. Zij nam daarom geen medicijnen meer, maar drie weken later verhing zij zich.

“Ik denk aan een ander persoon, een meisje uit Leeds, die leed aan ernstige epilepsie, maar gelukkig onder controle gehouden met medicatie. Ook zij viel in een gelijkaardige charismatische groep, en evenzo wierp ze haar medicijnen weg. Op een keer reisde zij naar Harrogate, stapte van een bus, had een ernstige epileptische aanval en viel onder de wielen van een aankomende wagen om daardoor gedood te worden. **Ik plaats de dood van deze twee nuttige christenen vierkant in de schoenen van hen die zulke desastreuze lering promoten, en ik beweer, zo krachtig als mogelijk is, dat het verontrustend is, schadelijk en extreem gevaarlijk**”

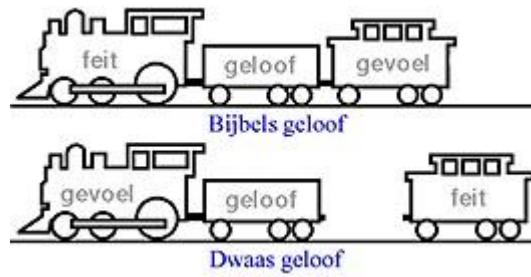
(Verna Wright, MD FRCP, “A Medical View of Miraculous Healing,” geciteerd door Dr. Peter Masters, *The Healing Epidemic*, p. 215-224; Professor Wright is hoofd reumatologie aan de Leeds Universiteit, Engeland).

Wij kunnen ook de immense ontgoocheling vermelden die de genezingsbeweging heeft veroorzaakt bij Gods volk. Er is moedeloosheid bij hen die genoeg geloof trachten op te wekken om genezen te worden, maar die geen genezing ontvangen. Er is ontgoocheling bij zovele mensen die genezingskruistochten bijwoonden en die dachten genezen te zijn, maar zich later realiseerden dat daar niets van aan is. Dr. William Nolan, die de Kuhlman-kruistochten onderzocht, beschrijft de ontmoediging van de zieken die de genezingsbijeenkomsten bijwoonden om ze zonder genezing te verlaten:

“Ik was er niet zeker van of het mogelijks goede dat mevrouw Kuhlman verrichtte, niet sterk overgecompenseerd werd door de pijn die ze veroorzaakte. Ik kon de wenende kreupele en zwakzinnige kinderen en de gebroken harten van hun ouders niet uit mijn geest zetten, en al die anderen die vreselijk ontgoocheld waren”.

(William Nolan, *Healing: A Doctor in Search of a Miracle*).

Het is onmogelijk de schade te berekenen die de genezingsbeweging heeft veroorzaakt bij mensen, door hun valse, onschriftuurlijke claims. De weg van de genezingsbeweging ligt bezaaid met de wrakstukken van de ontgoocheling.

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm